

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1069/2015
Гзп 35/2015
23.12.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Биљане Драгојевић и Марине Говедарица, чланова већа, у парници тужиоца С.П. из К., чији је пуномоћник Б.Б., адвокат из Н.С., против туженог Т.т. д.о.о. из В., кога заступа М.М., адвокат из В., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 245/15 од 02.03.2015. године и захтеву Републичког јавног тужиоца за преиспитивање правноснажне пресуде, у седници одржаној 23.12.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 245/15 од 02.03.2015. године.

ОДБИЈА СЕ захтев Републичког јавног тужиоца за преиспитивање правноснажне пресуде Гж1 245/15 од 02.03.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу П1 1178/13 од 05.09.2014. године, обавезан је тужени да исплати тужиоцу на име неисплаћених зарада за период од јула месеца 2010. године до децембра месеца 2010. године износ од 79.389,20 динара са законском затезном каматом на појединачне месечне износе ближе наведене у том делу изреке, на име путних трошкова износ од 19.007,00 динара са законском затезном каматом на месечне износе ближе наведене у том делу изреке, на име неисплаћеног регреса износ од 701,00 динар са законском затезном каматом почев од 01.01.2011. године до исплате, на име неисплаћених дневница 10.182,00 динара са законском затезном каматом од 03.11.2010. године до исплате и да тужиоцу накнади трошкове поступка од 111.823,00 динара са законском затезном каматом почев од дана доношења одлуке па до исплате. Одбијен је део тужбеног захтева за исплату неисплаћених дневница преко досуђеног износа до траженог износа од 673.738,33 динара. Предлог тужиоца за ослобађање од плаћања судске таксе је одбијен.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 245/15 од 02.03.2015. године, жалба тужиоца је делимично усвојена и првостепена пресуда у одбијајућем делу преиначена тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име

- 2 -

дневнице исплати поред досуђеног износа од 10.182,00 динара износ од још 663.556,33 динара, а досуђени износ трошкова поступка са износа од 111.823,00 динара повишен на 223.646,00 динара, док је у преосталом делу жалбу тужиоца и жалбу туженог у целости одбио и наведену пресуду у непреиначеном делу одлуке о трошковима поступка и делу одлуке о исплати путних трошкова потврдио. Обавезао је туженог да тужиоцу на име накнаде жалбених трошкова исплати 22.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права позивајући се на члан 404. ЗПП.

Имајући у виду датум доношења побијане одлуке, ревизија је дозвољена као редовна на основу члана 403. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" 55/14).

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија делимично основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог у периоду од 01.02.2010. до 03.11.2010. године када му је на основу споразума престао радни однос. Утврђено је да тужени тужиоцу на пословима возача теретног возила носивости преко 7,5 тона сагласно закљученом уговору о раду и општем акту за означени период није исплатио 79.380,20 динара, путне трошкове од места пребивалишта у К. до места рада у В. и обратно у укупном износу од 19.007,00 динара, регрес за коришћење годишњег одмора у износу од 701,00 динар и трошкове службеног путовања у иностранству у износу од 82 евра у динарској противвредности на дан 31.08.2013. године у износу од 10.182,00 динара који износи су утврђени вештачењем.

Тужилац је са туженим као послодавцем уговорио исплату основне зараде од 22.000,00 динара, право на накнаду трошкова за исхрану у току рада и регрес за коришћење годишњег одмора у складу са чланом 42. Правилника о раду. Уговорено је и право тужиоца као запосленог на накнаду трошкова за долазак и одлазак са посла, дневница за службено путовање, смештај и исхрану за рад на терену у складу са Правилником. Поред тога, по основу уговора о раду и Правилника о раду туженог са изменама и допунама, уговорена су примања на име топлог obroка од 100,00 динара, трошкови доласка и одласка са посла у висини превозне карте у јавном саобраћају, регреса за годишњи одмор у висини 1.000,00 динара годишње, дневница за службено путовање у иностранство у износу од 41 евро без обзира у којој земљи се службено путовање обавља.

Правилником о раду туженог од 01.12.2006. године утврђена је исплата зарада, топлог obroка и путних трошкова до 30. у месецу за претходни месец.

- 3 -

Приликом поласка на службена путовања тужиоцу је исплаћиван новац на име аконтације који је за ту намену најчешће износио 800 евра и 8.000,00 динара, зависно од релације пута, а који је предвиђен за трошкове путарине, евентуалних казни у које су урачунате дневнице од 41 евро. По повратку са службеног пута тужилац је вршио обрачун трошкова које је имао предавао путни налог на основу кога се вршило сравање задуженог износа на име аконтације и трошкова које је тужилац имао на службеном путу, па би се на крају месеца приликом обрачуна зараде вршио коначан обрачун.

На основу путних налога за службено путовање у иностранство које је тужилац обављао за туженог, а према Правилнику о раду туженог који у спорном периоду важио код туженог, тужиоцу није извршена исплата за два дана службеног путовања, тако да му је по овом основу мање исплаћен износ од 82 евра који у динарској противвредности на дан 31.08.2013. године износи 10.182,00 динара. На основу налаза и мишљења другог вештака који је дат на основу Уредбе о накнади трошкова и отпремнини државних службеника и намештеника у висини дневнице за службени пут у Мађарску по 65 евра у Холандију 79 евра, за Немачку по 87 евра, за Хрватску по 41 евро, за Белгију по 103 евра, за Италију по 52 евра, обрачунате, а неисплаћене дневнице тужиоца за утужени период износе 673.738,83 динара.

Код овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је досудио дневнице које су обрачунате према Правилнику о раду.

Супротно, по оцени другостепеног суда тужиоцу припада обрачун неисплаћених дневница према Уредби о накнади трошкова и отпремнини државних службеника и намештеника, коју је досудио тужиоцу преиначујући првостепену пресуду у том делу.

Правилно је другостепени суд применио материјално право када је тужиоцу досудио дневнице према уредби о накнади трошкова и отпремнини државних службеника и намештеника.

Према члану 118. тачка 3. Закона о раду ("Службени гласник РС" 24/05, 61/05) запослени има право на накнаду трошкова у складу са општим актом и уговором о раду, између осталог и за време проведено на службеном путу у иностранству и то под условима, на начин и у висини, односно најмањој висини утврђеној посебним прописима.

По правилној оцени другостепеног суда, Правилник туженог нема карактер посебног прописа на који упућују наведене норме материјалног права већ карактер општих аката туженог као послодавца на основу чл. 1, 3. и 8. Закона о раду. Због тога се и по оцени Врховног касационог суда на однос између парничних странака примењује Уредба о накнади трошкова и отпремнини државних службеника и намештеника. С обзиром да је тужени као послодавац упутио запосленог на службени пут у иностранство да за њега обави одређени посао, правилно је обавезан да запосленом накнади трошкове службеног путовања у висини утврђеној наведеном Уредбом.

- 4 -

На основу члана 414. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Одлучујући о захтеву Републичког јавног тужиоца за преиспитивање правноснажне пресуде на основу члана 423. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев неоснован.

У захтеву за преиспитивање правноснажне пресуде Републички јавни тужилац је навео да је повређен јавни интерес на штету туженог због тога што је на однос између парничних странака примењена Уредба, а да судови, а нарочито другостепени суд приликом доношења одлуке није имао у виду да је Закон о раду измењен ("Службени гласник РС" 75/14) ступио на снагу 29.07.2014. године и да на сасвим други начин прописује одређивање ино дневница.

Наводи Републичког јавног тужиоца су неосновани.

На однос између радника и послодавца примењује се Закон о раду који је важио у време постојања радног односа. У овом случају, тужилац је као запослени био у радном односу код туженог до 2011. године. Због тога се на ову ситуацију примењује Закон о раду ("Службени гласник РС" 24/05 и 61/05), а не измењен Закон о раду ("Службени гласник РС" 75/2014) који се примењује од 29.07.2014. године.

Како је на основу закона који се примењује на спорну ситуацију тужиоцу досуђена накнада, суд је одбио захтев за преиспитивање правноснажне пресуде као неоснован.

На основу члана 424. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа
судија
Љубица Милутиновић,с.р.**